

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,06 Zł, wprost za pocztą lub u listowego kwartalnie 6,48 Zł, miesięcznie 2,16 Zł, dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Zł, do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 szil., do Stan Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratory nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobkowych, Danziger Privat-Aktienbank, Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. Konto czeków: Gdańsk nr. 2980 Konto pocztowe. Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201193. Miejsce płatności i wykonania Grudziądz.

ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam. przed tekstem 90 gr. wśród tekstu 50 gr. za tekstem 40 groszy, dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejawia odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✱ ✱ Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. ✱ ✱

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, wtorek, dnia 11-go sierpnia 1925.

Telefon nr. 50 i 51.

„Syn marnotrawny.”

WOBEC NAJNOWSZEJ ZMIANY W „RZĄDZIE”
GDAŃSKIM.

Sam p. Sahn. — Lewica gdańska. — Istotna pobudka.
— Niepewna sytuacja. — Przy okazji.

Po długim, bo już w ubiegłym roku zapoczątkowanym przesileniu w senacie gdańskim powstała nowa większość, nowy rząd „gdański”, który rzekomo ma za inicjować nową erę w stosunkach polsko-gdańskich, doprowadzić do pojednania się wolnego miasta z Rzeczpospolitą.

Brzmi to wszystko dość dziwnie, tak jak gdyby głucha do niedawna miejscina prowincjonalna stanowała jakieś państwo, przedstawiała jakąś siłę, miała jakieś interesy, istotnie od polskich odmienne, jakby snem były te wszystkie wybruki i prowokacje zapowietrzających nasze wiślo-uście pacholków berlińskich oraz te wszystkie dobrodziejstwa, jakie otrzymał Gdańsk dzięki zniesieniu okupacji pruskiej i zbliżeniu się do swej Macierzy — Polski.

Nowy kurs nowego rządu powinien się zacząć od szczerego wyrzeczenia się wszelkich prób łączności z rzeszą niemiecką, intryg przeciwko Polsce i zadeklarowania stanowiska, któreby pod każdym względem licowało ze stanem rzeczy wytworzonym przez Traktat Wersalski, od którego nie może być najmniejszych uchybień wstecz, bo to postawa na jakiej dopiero oprzeć się trzeba, by iść naprzód ku dalszemu zbliżeniu i łączeniu się z Polską, co wprawdzie i w jej, ale więcej jeszcze w interesie portu (miasta) i obszaru gdańskiego leży.

Patrzeba wyraźnych i mocnych słów, ludzi i czynów. A tymczasem jeszcze niczego niema. Może czyni przyjdą — ale one zależą od ludzi, a ci, którzy są, pozostali dotąd na stanowisku... nie budzą wiary w to, aby było tak, jak należy. W zespole nowego rządu widzimy ludzi, których widzieć nie chcielibyśmy wogóle w Gdańsku a tembardziej u steru jego tak zwanej „nowej państwowej”. Sam p. Sahn wystarczy, abyśmy na dalsze poczynania Gdańska, jeżeli bez uprzedzenia, to conajmniej patrzyli z wielką rezerwą, bo powstanie nowej większości nie tłumaczy się przekonywująco istotną zmianą sił i poglądów, ale nosi cechy przystosowywania się do okoliczności, a może chęcią wykucia pewnych korzyści doraźnych.

Nowa większość ma zabarwienie lewicowe... Pocięcha stąd mała, bo wiadomo, socjaliści niemieccy bywają socjaldemokratami „seiner Majestät” (króla pruskiego) i bardzo często wysługują się hakatystom w nagankach antypolskich. Organ socjalistów gdańskich uporzędkuje i zjadliwie prowadził w ubiegłym roku propagandę przeciwko Polsce, kłamiąc jak najęty o sekwestrze „Lwowa” itp. Poza tem w kołach tych ma pewne wpływy p. Jowłowski (przeciwnictwa często się schodzą) i to Polsce jak dotąd na dobre nie wychodziło. Nadzieje żywione po części po stronie polskiej, iż większy wpływ lewicy w rządzie gdańskim przyczyni się do poprawy stosunków polsko-gdańskich nie mają podstawy w doświadczeniach, jakie dotychczas zebraliśmy.

Ta opozycja, którą ujawniała obecna większość a poprzednia mniejszość wobec hakatystów była zawsze powierzchowna i nieszczerą. Nawet wyzykiwanie niedoli rzesz robotniczych, traktowane było przez rękawiczki, jakby w celu niestwarzania trudności kursowi antypolskiemu. Jeżeli dziś następuje zmiana, to musi ją podyktować ten wzgląd, iż bankructwo polityki „odwetowej” zabagniło stosunki gospodarcze Gdańska do tego stopnia, iż zastój handlowo-przemysłowy groził miastu, iż rosnąca rzesza bezrobotnych zapowiadała przewrót. Poza tem bojkot targów gdańskich zrobił swoje. Nie chcąc po raz drugi spotkać się z ich fiaskiem gotów jest Gdańsk schować na razie swe antypolskie pazurki — ale czy na długo?

Sytuacja jeżeli mniej napreżona, to jednak w dalszym ciągu jest niepewna. Ze strony polskiej należy zachowywać się powściągliwie i nie spieszyć z przyjaźnią, aby nie doznać nowych zawodów. Gdańsk i tak robi dobre interesy na polsko-niemieckiej wojnie celnej i nie trzeba mu dawać zbyt wiele owsa, aby znowu nie zaczął brykać. Musi on w dalszym ciągu czuć dobitnie swą od Polski zależność, aby kuracja jego polityki mogła wydać rezultaty.

Kwestja zresztą czy ta kuracja, ten nowy kurs nie jest komedią na krótką metę. Przy okazji zastanawiania się tego nad nastrojami gdańskimi nie od rzeczy będzie zaznaczyć, iż w najpoważniejszym dzienniku gdańskim „Danziger Zeitung” widzimy kwiatki, które osłabiają wiarę w szczerę nawrócenie się „marnotrawnego syna”. W pozornie niewinny sposób kolportuje „Danz. Zeitung”

klamstwo, jakoby „cenzura” polska zakazała przedruk mowy min. Stresemanna, wygłoszonej w parlamencie w sprawie optantów. Chce w ten sposób dać do zrozumienia, że p. Stresemann wykazał winę Polski. Tymczasem jest odwrotnie. Mowa ta jest nie Polski, ale po-

lityki niemieckiej kompromitacją, bo nawołuje do tuszowania prawdy i bezpodstawnej propagandy antypolskiej, bo niemi. minister spraw zagr. wystąpił w roli podlegacza, co w państwie kulturalnem miejsca by mieć nie mogło. S. M.

Posel polski u ministra Stresemanna.

Optanci polscy w porządku — opt. niemieccy nadużyli gościnności polskiej.

Berlin, 8. 8. (Tel. własn.) Posel polski w Berlinie p. Olszewski odwiedził niem. ministra spraw zagranicznych Stresemanna i doręczył mu notę rządu polskiego w sprawie optantów. Nota stwierdza, iż optanci polscy w Niemczech poprawnie zastosowali się do istniejących konwencji, ratyfikowanych przez oba zainteresowane rządy.

Natomiast optanci niemieccy w Polsce bez względu na długi termin i na oficjalne przypomnienia w ogromnej większości nie opuścili granic Rzplitej w przepisany czas, znieważając tem samem rząd polski do zastosowania wobec nich przymusu.

Kto ponosi winę za niedolę optantów niemieckich?

Berlin, 9. 8. (A. W.) Generalny konsul niemiecki w Poznaniu Heuting w rozmowie z przedstawicielem „Lokal Anzeiger” starał się udowodnić, że nie on ponosi winę w związku z niedolą optantów, uczynił bowiem wszystko co do niego należało. Dzienniki zagraniczne piszą, jak np. „Times” o niedoli optantów, że winę w tym wypadku ponosi rząd niemiecki. Pogłoski te są rozsiwane przez Polskę. „Lokal Anzeiger” zajmuje dalej nieprzyjazne stanowisko wobec ambasadora niemieckiego w Warszawie, który przyczynił się głównie do niedoli optantów i twierdzi, że gdyby nie wyjazd ambasadora właśnie w tym czasie na urlop, cała sorawa wydalania optantów przyjęłaby inny obrót.

Paryż, 8. 8. (PAT.) „L'Homme Libre” zauważa, że wymiana ludności niemiecko-polskiej jest w istocie swą sprawą bardzo prostą i bardzo jasną, a komplikują ją nacjonalisci niemieccy swymi wrzaskami politycznymi, conajmniej przesadnymi. Jeśliby rzeczy przybrały zły obrót, co, jak zaznacza dziennik, jest na szczęście wątpliwe, odpowiedzialność prawicy niemieckiej nie mogłaby podlegać dyskusji. Jeśliby optanci niemieccy byli ludźmi dobrej wiary, protesty swoje skierowaliby nie przeciwko Polakom, lecz przeciwko administracji pruskiej, która nie poczyniła przygotowań, niezbędnych dla ich przyjęcia.

Rząd niemiecki czyni wszystko by w duszy niemieckiej podtrzymać nienawiść.

Ludendorff udaje się do Pily na manifestację przeciwko Polsce.

Berlin, 9. 8. (A. W.) Związek Kresów Wschodnich w Niemczech wydał odezwę, w której żąda energicznego działania przeciwko Polsce i odwetu, wzięciem nawołuje do zajęcia się sprawą optantów.

Wiedeń, 9. 8. (PAT.) „Wiener Tageblatt” donosi z Berlina, że gen. Ludendorff udaje się do Pily, celem wzięcia udziału w wielkim zgromadzeniu propagandystycznym w sprawie optantów.

Paryż, 9. 8. (PAT.) „Echo de Paris” omawiając sprawę wysiedlenia optantów niemieckich z Polski stwierdza, że władze niemieckie w sposób demonstracyjny wszczę-

ły wszystko, co leżało w ich mocy, by powrotowi optantów ufenieckich do ich ojczyzny nadać charakter prześladowań i szykan i aby optantów, na których przytoczenie władze niemieckie zupełnie się nie przygotowały nastroić wroga. Jest to nowa wskazówka znamionująca ducha panującego w Niemczech wobec Polski. Państwo niemieckie nie zaniedbuje niczego, by móc w świecie głosić o barbarzyństwie polskiem i korzystać z każdej nadarzającej się sposobności, by wywołać zajścia i w duszy niemieckiej podtrzymać nienawiść i wzdurę dla Polski.

Marszałek Mackensen przyjeżdża do Królewca.

Królewiec, 8. 8. (A. W.) Marszałek Mackensen weźmie 8-go września udział w wielkiej manifestacji odsłonięcia pomnika dla poległych żołnierzy i oficerów nie-

mieckich podczas bitew w Prusach Wschodnich. Przewidują, że z powodu obecności generała Mackensena nacjonalisci rozwiną szeroką propagandę.

Przed konferencją w Londynie.

Briand przyjeżdża dziś do Londynu. — Francja żąda zupełnej swobody działania
Polska ma przystąpić do bloku antysowieckiego.

Londyn, 9. 8. (A. W.) Pierwsze spotkanie Brianda z Chamberlainem ma nastąpić we wtorek rano. W obradach uczestniczyć będą nietylko dwaj ministrowie, lecz także sekretarz stanu Turrell i Berthelot. Równocześnie z temi obradami w lokalu sąsiednim będą obradować rzeczoznawcy, którzy w każdej chwili gotowi będą do wyjaśnień. Z powodu wizyty Brianda, Baldwin i inni członkowie gabinetu nie opuszczą Londynu, chociaż ferie letnie już się rozpoczęły.

Briand przedłoży francuski projekt paktu gwarancyjnego, jak również projekt umowy arbitrażowej polsko-niemieckiej, francusko-niemieckiej, belgijsko-niemieckiej i czesko-niemieckiej. Francja żądać będzie od Anglii po-

parcia swej polityki w Maroku, w zamian za co będzie popierała Anglię w radzie Ligi w kwestji Mossulu, jak również poprze Anglię w polityce chińskiej. Co się tyczy paktu gwarancyjnego, Francja będzie żądała zupełnej swobody działania, zwłaszcza o ile chodzić będzie o wypełnienie traktatów przez nią już zawartych.

Za te koncesje Francja gotowa jest poprzeć również Anglię w polityce antysowieckiej i będzie starała swoimi wpływami skłonić Polskę do przystąpienia do bloku antysowieckiego. Briand chce w ten sposób zniweczyć usiłowanie Chamberlaina wciągnięcia Niemiec do polityki antysowieckiej.

Składy broni i amunicji w Malborgu.

Królewiec, 8. 8. (PAT.) W Malborgu policja wykryła 2 duże składy broni i amunicji, należące do członków nacjonalistycznej organizacji „Jungdeutscher Orden”.

Broń została skonfiskowana, lecz właściciele jej nie połączono do odpowiedzialności sądowej.

Przewidywany strajk gdańskich pracowników rządowych i gminnych.

Znosi się na strajk pracowników gminnych i rządowych. Pracownicy zwracali się niedawno do władz o podwyższenie płac, senat jednak dał odpowiedź odmowną. Ko-

misia rozjemcza stanęła na tem samym stanowisku, senat wskutek czego sytuacja się napreżyła.

Nowa pożyczka dolarowa dla Banku Polskiego.

Jak się obecnie dopiero dowiadujemy, jeszcze przed przyjazdem ministra Skrzyńskiego do Ameryki, mianowicie 9 lipca doszło do umowy z syndykatem banków, w skład którego wchodzi: Irving Bank, Kolumbia Trust Company,

Morgan Company, Schröder Bank, Bank os America i National Park Bank.

Na mocy tej umowy syndykat banków amerykańskich udzieli Bankowi Polskiemu 6-miesięcznej pożyczki 7 procentowej w wysokości 6 milionów dolarów.

Nowy okręt transportowy polskiej marynarki.

Uroczyste poświęcenie w Havre.

Havre, 9. 8. (PAT.) Odbyła się tutaj uroczystość poświęcenia nowego okrętu transportowego polskiej marynarki wojennej „Wilja“, pozostającego pod dowództwem komandora marynarki polskiej Burhardta. Na uroczystość tę przybył z Paryża ambasador Chłapowski w towarzystwie attache wojskowego płk. Kleberga i szefa wojskowego misji zakupów płk. Łojka. W przemówieniu swoim ambasador Chłapowski wskazał na wysiłki podjęte przez rząd polski w celu utworzenia marynarki

wojennej i ułatwienia budowy marynarki kupieckiej. Ambasador Chłapowski wskazał następnie na właściwy charakter ziemi, którą Niemcy fałszywie nazywają korytarzem gdańskim, względnie korytarzem polskim. Ziemia ta w rzeczywistości nawskroś polską odegra wybitną rolę w przyszłym rozwoju stosunków marynarki polskiej i bezpośredniego połączenia Polski z jej sojuszniką Francją.

Manifestacja na cześć Polski.

Genewa, 8. 8. (PAT.) Wczorajszy ostatni wykład prof. Dybrowskiego z serii odczytów Międzynarodowego Związku Uniwersyteckiego dzięki obecności Paderewskiego dał powód do wznieśniej manifestacji na cześć Polski. Organizator odczytów prof. Zimmer, nawiązując do wykładu podniósł nieśmiertelną moc ducha polskiego, zaznaczając, iż szczytnym jego wyrazem jest

Paderewski. Przedstawiciel młodzieży amerykańskiej w przemówieniu swem podniósł, że dla Ameryki, którą zapoznał z Polską Paderewski, imię Polski łączy się zawsze z pojęciem rycerskości i piękna. Przemawiał także prezes Międzynarodowej Federacji Studentów Bałtycki, składając hołd Paderewskiemu.

Uroczystość przeniesienia zwłok nieznanego powstańca wielkopolskiego.

Bydgoszcz przybrał odświeżony wygląd. -- Ołbrzymi pochód. -- Uroczyste nabożeństwo

Bydgoszcz, 9. 8. (PAT.) W dniu dzisiejszym obchodzono w Bydgoszczy poraz pierwszy w Polsce piękną uroczystość przeniesienia zwłok nieznanego powstańca wielkopolskiego. Na uroczystość tę miasto przybrało odświeżony wygląd, gmachy publiczne i domy prywatne udekorowane zielenią i chorągiewkami. Ołbrzymie tłumy wzięły udział w święcie narodowym. O godz. 9 rano zebrały się na Nowym Cmentarzu przedstawiciele władz z wojewodą poznańskim p. Bnińskim na czele, rada miejska in corpore z prezydentem miasta p. drem Śliwińskim specjalnie przybyły na tę uroczystość prezes Fidacu płk. wojsk amerykańskich p. Müller, gen. Dowbór-Muśnicki, Józef Weyssenhof, ppłk. Mielżyński reprezentacje stowarzyszeń korporacji cechów, przedstawiciele społeczeństwa prasy etc.

W kaplicy cmentarnej ks. prałat Malczewski w asystencji licznych duchowieństw celebrował Mszę świętą, poczem trumnę ze zwłokami nieznanego bohatera ustawiono na malowniczo umajonej lawecie.

Uformował się ołbrzymi pochód, który otwierało bractwo strzeleckie. Z kolei postępowały stowarzyszenia, korporacje, związki i cechy ze sztafardami i

wieńcami, halerczyce, sokoli, skauti, oddział 16 p. ulanów, policja państwowa, związek byłych powstańców i wojaków i in. Trzy orkiestry przygrywały marsze żałobne. Lawetę z trumną eskortowali ulani i członkowie związku byłych powstańców i wojaków. Za trumną postępowały przedstawiciele władz z wojewodą p. Bnińskim prezydent miasta p. dr. Śliwiński, prezes Fidacu płk. p. Mueller, gen. Dowbór-Muśnicki i in. Pochód, który trwał przeszło godzinę, przeciągnął głównymi ulicami miasta wśród gęstego szpaleru tłumów publiczności na plac Kościelskich, gdzie nastąpiła ceremonia złożenia zwłok pod płytę Nieznanego Powstańca Wielkopolskiego. Po egzekwiach odprawionych przez ks. prałata Malczewskiego złożono przy wtórze salw karabinowych trumnę do grobu.

Następnie gen. Dowbór-Muśnicki wygłosił przemówienie, a po nim p. prezydent miasta dr. Śliwiński.

Po mowach prez. dr. Śliwiński zapalił ogień wieczny. Uroczystość dnia dzisiejszego zakończyła się defiladą biorących w niej udział oddziałów wojskowych, policji i stowarzyszeń.

Bunt druzów w Syrii.

Powstańcy mają na celu uzyskanie niepodległości Syrii. — Napad buntowników na francuski transport amunicji, — Przyjazne stanowisko Anglików.

Paryż, 9. 8. (PAT.) Korespondent Tempsa z Beyrouth donosi, że powstanie w Syrii wybuchło niewątpliwie pod wpływem emira Transjordanji Abdullaha.

Pewna liczba Druzów wzięła na terytorjum Transjordanji. Władze angielskie wysłały samochody opancerzone w celu odparcia ich na terytorjum, podległe mandatowi Francji. Ponadto wysłano zastępy na granicę patroli wojskowe na samolotach.

Paryż, 9. 8. (PAT.) Painleve oświadczył przedstawicielom prasy, że jak wynika z depeszy gen. Sarailła wśród druzów panuje wielka rozbieżność poglądów. Część ich jest usposobiona przyjaźnie do Francji, część zaś jest za niepodległością Syrii. Premier dodał, że oddział własny, złożony z 166 żołnierzy został zamknięty w Djebel i rozbity tak, że zaledwie 60 żołnierzom udało się uratować. W celu ukarania buntowników wysłano tam znaczniejsze oddziały, za którymi postępował trans-

port amunicji. Buntownicy napadli na transport tak gwałtownie, że z ręki napastników padł cały transport, którego dowódca popełnił samobójstwo. Oddziały pozabawione amunicji wycofują się, staczając walkę z nieprzyjacielem. Straty francuskie są jeszcze nie określone. Francuzi wciąż zajmują Sucide. W końcu Painleve podkreślił, że obecna sytuacja jest o wiele mniej poważna, niż to z początku utrzymywano. Wreszcie premier podniósł z uznaniem bardzo poprawno i przyjazne stanowisko Anglików.

Paryż, 9. 8. (PAT.) „Journal“ pisze, że wiadomości ze źródeł palestyńskich o ruchu buntowniczym druzów zostały wyolbrzymione. Trudno wierzyć w prawdziwość doniesień. Jakoby Francuzi stracili 200 zabitych i 600 rannych. Kłęczą wykluczona jest, by Druzowie mogli zdobyć tanki, skoro wojska francuskie w Syrii dotychczas nie były w tanki wyposażone.

Otwarcie mostu Poniatowskiego w Warszawie.

Warszawa, 9. 8. (A. W.) Dziś o godz. 11 rano odbyło się uroczyste otwarcie mostu Poniatowskiego. Po mszy św. zabrał głos ks. biskup Gall, który mówiąc o odbudowie mostu podkreślił, że jest on symbolem nowobudującej się Polski, następnie między innymi przemawiał Prezydent miasta Jabłoński i twórca mostu Plebiński, który opowiedział dzieje wybudowanego mostu, który został zniszczony przez Rosję i omawiał wielkie znaczenie nowej arterji komunikacyjnej, która przyczyni się w bardzo wielkim stopniu do rozbudowy Warszawy, po-

czem przejechał pierwszy tramwaj, budząc wielką owację wśród zebranej publiczności na drugim brzegu Wisły. Most jest zbudowany w połowie t. z., że na zbudowanych przeseiach założono jezdnie z jednej strony chodnik, ale dwie linie tramwajowe. Wiadukt po stronie Pragi jest w znakomitym stanie i ciągnie się dalej wzdłuż parku Skaryszewskiego. Warszawa otrzymała nową linją komunikacyjną i dostęp do miejsca spacerowego.

Sekiarska agitacja na Kresach Wschodnich.

Lwów, 8. 8. (A. W.) „Gazeta Poranna“ w artykule wstępny zamieszcza szereg uwag o niepokojącym rozwoju sekciarstwa na Kresach. Małopolska wschodnia pokryta jest siecią wiosek posiadających własne zbory, własnych księży i wielu członków. Kresy północno-wschodnie posiadają już wsie, w których większość mieszkańców przeszła na nowe obrządki religijne. Najbardziej intensywną pracę uprawiają sekty anglikańskie,

jak metodyści, menonici, adwentyści i kwakrzy. W armii polskiej jest wielu sekciarzy, którym ich przekonania nie pozwalają na noszenie i używanie broni. Przydziela się im specjalnych formacji. „Gazeta Poranna“ obawia się udziału czynników postronnych w tej sekciarskiej agitacji, oraz zaznacza o potrzebie kontr-akcji ze strony państwa.

Przegląd polityczny.

— Poseł angielski u min. Morawskiego. Minister Morawski przyjął w dniu dzisiejszym posła Wielkiej Brytanji Max Muellera.

— Zadowolenie ambasadora niemieckiego. Jak donoszą pisma Briand przyjął w dniu wczorajszym ambasadora von Hoescha. W rozminowieniu poruszono głównie sprawę rokowań, dotyczących rozbrojenia i paktu bezpieczeństwa. Von Hoesch wyraził zadowolenie z decyzji konferencji ambasadorów w sprawie ewakuacji Ruhrortu, Duisburga i Düsseldorfa.

— Churchill o redukcji sił zbrojnych. Na posiedzeniu izby gmin kanclerz skarbu Churchill wypowiedział poglądy rządu na odpowiedzialność Wielkiej Brytanji za całość i bezpieczeństwo imperjum. Odpowiedzialność ta wzrosła znacznie od czasu ostatniej wojny, dlatego też kanclerz nie widzi możliwości przeprowadzenia większej redukcji sił zbrojnych sądzi jednak, że pewna częściowa redukcja mogłaby być przeprowadzona.

— Sprawa długów wojennych. W dniu 7 bm. rozpoczęły się rokowania między przedstawicielami rządu belgijskiego i Stanów Zjednoczonych, w sprawie spłaty długów wojennych Belgii w sumie 480 milionów dolarów. Według przypuszczenia dług Belgii zostanie rozłożony na 75 do 90 lat, przy stopie procentowej 2—3 i 5—4. Tymczasowo Belgia ma otrzymać moratorium na przeciąg 5-ciu do 10-ciu lat.

— Nowa era w Chinach. Przy formalnej wymianie dokumentów ratyfikujących układ 9 mocarstw w sprawie Chin, oświadczył poseł chiński, że układ ten jest triumfem dyplomacji amerykańskiej i rękojmią rozpoczynającej się nowej ery w Chinach.

ZNANY PUBLICYSTA O POROZUMIENIU FRANCUSKO - NIEMIECKIM

Paryż, 9. 8. (AW.) Znany publicysta i przemysłowiec Rechberg ogłosił na łamach „Eclair“ projekt porozumienia francusko-niemieckiego. Projekt ten idzie po linii obalenia Traktatu Wersalskiego i zawarcia nowej umowy pomiędzy Francją a Niemcami. Rechberg przewiduje zawarcie sojuszu przemysłowego i wojskowego obu państw. Ewakuacja lewego brzegu Renu i Zagłębia Sary w przeciągu 2 lat, przyczem interesy francuskie w Zagłębiu Sary będą zagwarantowane specjalną umową pomiędzy Francją a Niemcami. Rechberg dodaje, że projekt swój ogłosił w porozumieniu z mężami stanu we Francji, którzy skłonni by byli rozpatrzyć go i podjąć pewne zmiany.

NOWI SENATOROWIE W GDAŃSKU.

Gdańsk, 9. 8. (AW.) „Danziger Volksstimme“ podaje życiorysy nowych senatorów z których 7-miu na ogólną ilość 14-tu urodzonych jest na ziemiach polskich — a więc 2 w Bydgoszczy, 2 w Tczewie, 1 w Kościerzynie, 1 w Malborku i 1 w okolicach Złotowa. Pozatem 3 pochodzi z Gdańska, 2 z Prus Wschodnich i 2 z głębi Niemiec.

POMNIK POLEGŁYCH MASONÓW W ANGLJI.

London, 9. 8. (PAT.) Wczoraj w gmachu Olimpij odbył się bankiet wydany przez masonerię wielkiej loży angielskiej. W bankiecie wzięło udział 8000 osób. Na wstępie uczczono pamięć massonów poległych w wielkiej wojnie, przyczem uchwalono zorganizować zbiórkę miliona funtów ster. na budowę pomnika poległych. Pomnik poległych massonów stanąć ma w Loudynie. Do chwili obecnej zebrano na ten cel zgóra 750 000 funtów. Ze sumy tej przypada na sam Loudyn 417 000 funtów.

FALE NADMORSKIE UNIOSŁY KAPIĄCE SIĘ DZIECI.

Boulogne sur Mer, 8. 8. (PAT.) W miejscowości nadmorskiej Hardelet fale uniosły 16 kąpiących się dzieci z kolonii szkolnej. Dziesięcioro dzieci zdolano dotychczas uratować, pięcioro zatopionych fale wyrzuciły na brzeg. Poszukiwania trwają.

Nowa umowa zbiorowa w rolnictwie.

Stosownie do rozporządzenia ministra pracy i opieki społecznej p. Franciszk Sokala z dnia 17 lipca rb. zwołana została z końcem tegoż miesiąca nadzwyczajna komisja rozjemcza, w celu rozpatrzenia postulatów, wyszczególnionych w memorjale organizacji zawodowych robotników rolnych dla terenów województw: warszawskiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego, białostockiego, poznańskiego i pomorskiego. W wyniku obrad komisja ustaliła, iż jednostka obliczeniowa płacy dla ordynariuszy, która była stosowana dotychczas w równoważniku jednego centnara żyta, nie może być niższa niż 25 złotych. Dla pozostałych kategorii robotników rolnych dniówkowych i sezonowych, komisja przyznała premie, ze względu na konieczność wyjątkowo intensywnej pracy przy dokonywaniu tegorocznych zbiorów, niezbędnej z powodu panujących warunków atmosferycznych.

Ustalone dodatki są następujące:

- robotnicy sezonowi w 7 województwach, zależnie od kategorii, 15 złotych, 25 zł. i 35 zł.;
- chałupnicy w b. zaborze pruskim — 40 zł.;
- robotnicy dniówkowi (zaciągi): I. w b. zaborze pruskim: kategoria: Ib — 10 zł.; IIa i b — 15 zł. III — 20 zł., IV — 35 zł.

Dodatki te mają być wypłacone w 2 ratach: 1-sza w połowie września, 2-ga w połowie listopada.

Rozpowszechniajcie „Głos Pom.”

Z ostatniej chwili.

(Od własnego korespondenta „Głosu Pomorskiego“)

Premjer Grabski a waluta nasza.

Warszawa, 10. 8. (tel. wł.) Pan premier Grabski przerwał swój urlop wypoczynkowy w górach Karpackich i przybył dziś z Kryńcy do Warszawy w celu odbycia konferencji

w Ministerstwie Skarbu oraz w Banku Polskim. Narady te poświęcone będą obecnej sytuacji naszej waluty.

Wielkie manewry wojsk polskich.

Warszawa, 10. 8. (tel. wł.) Jak wiadomo w dniu jutrzejszym rozpoczynają się wielkie manewry kawaleryjskie armii polskiej w okolicach Brodów. Celem wzięcia udziału w manewrach armii polskiej przybył w ubiegłą sobotę do Warszawy przedstawiciel armii tureckiej, fińskiej, estońskiej, francuskiej, włoskiej, czechosłowackiej, jugosłowiańskiej i hiszpańskiej, a w niedzielę reprezentanci Rumunii, Łotwy i Anglii.

Szef delegacji armii francuskiej, gubernator wojskowy Paryża i jeden z najwybitniejszych francuskich dowódców, gen. Gourand, złożył wieniec na płycie „Nieznanej Żołnierza“.

Pierwszy pociąg wiozący z Warszawy uczestników manewrów na Wołyniu odjechał wczoraj o godz. 12 w południe z dworca głównego. Pociągiem tym jedzie kierownictwo manewrów wołyńskich z generałem Rozwadowskim na czele. Drugi pociąg, który odjeżdża dziś, jest pociągiem ministra spraw wojskowych, trzeci szefa sztabu generalnego. Oboma tymi pociągami pojadą goście zagraniczni. Czwarty pociąg, odchodzący dziś wieczorem zabiera zastępców prasy i gości cywilnych.

Dnia 14-go b.m. przedstawiciele armii zagranicznych powrócą do Warszawy, skąd dnia 17-go sierpnia wyjadą na Pomorze na manewry wojsk polskich różnej broni.

Jednocześnie trzy pożary.

Warszawa, 10. 8. (tel. wł.) Wczoraj o godz. 10-ej wieczorem zostały zaalarmowane wszystkie cztery oddziały warszawskiej straży pożarnej wiadomością o pożarach, które jednocześnie wybuchły na trzech miejscach, przy ulicach: Św. Jerskiej 16, Nowolipkach 9 i Nowolipiu 28. W tem ostat-

niem miejscu przybrał pożar najgroźniejsze rozmiary. Ogień ogarnął tu fabrykę kółder wátowanych zajmującej obszerny lokal wychodzący na dwa podwórza. Wszystkie pożary zostały szybko opanowane. Strat na razie jeszcze nie ustalono. Przyczyny pożarów dotąd niewyjaśnione.

Katastrofa automobilowa w Bydgoszczy.

Bydgoszcz, 10. 8. (tel. wł.) Wczoraj w czasie regat miał miejsce niedaleko Brdunjska, przy dojeździe do trybun, nieszczęśliwy wypadek, który pociągnął za sobą trzy ofiary. Zderzyły się dwa samochody. (p. Piechockiego z Bydgoszczy oraz firmy Kanczuk z Warszawy), pomiędzy które wpadł

rowerzysta. Ten ostatni ucierpiał najwięcej i w ciężkim stanie został odwieziony do szpitala. Pozatem odniosły poważne ale nie niebezpieczne rany dwie osoby, jadące samochodem.

Znowu ulaskawienie — ustosunkowanego zbrodniarza.

Warszawa, 10. 8. (tel. wł.) Jeszcze nie obeschła krew ofiar bolsz. teroru, który stłum. w jedn. miejscu jak stugłowa hydra podnosi żagiew buntu, dopuszcza się skrytobójstwa w 10-u innych wypadkach; jeszcze nie przebrzmiało wzburzenie opinii publicznej z powodu zdumiewającego ulaskawienia dwóch zdrajców i zbrodniarzy: Wiczorkiewicza i Bagińskiego... i znowu ujawniła się łaska P. Prezydenta Rzplitej w formie nieoczekiwanej przez nikogo ulaskawienia studenta S. Toeplitza, skazanego przed rokiem w głośnym procesie młodzieży komunistycznej na 4 lata ciężkiego więzienia. Toeplitz miał być wypuszczony na wolność dopiero w r. 1928.

Ułaskawienie to jest całkowite a więc stanowi pierwsze wydarzenie w dziejach polskiego sądownictwa, wypadek ulaskawienia skazańca, odbywającego karę za działalność antypaństwową.

Komunista Toeplitz jest synem znanego ustosunkowanego radnego ipiejskiego, członkiem bogatej i wpływowej rodziny żydowskiej. Ale właśnie dlatego w demokratycznym społeczeństwie polskim oczekiwano, że zostanie on przykładnie ukarany. Stało się inaczej i wobec tego wraża niepokój o planowość, powagę i skuteczność naszej walki z hydrą przewrotu.

Samobójstwo oficera w hotelu pod Orłem w Bydgoszczy.

Onegdaj przyjechał do Bydgoszczy do swojej rodziny por. Tęczkowski-Grzymała i zamieszkał w hotelu pod Orłem. W godzinach popołudniowych znaleziono

porucznika Tęczkowskiego już nieżywego. Popętnił on samobójstwo wystrzałem z rewolweru. Przyczyna rozpaczy kroku dotychczas nieznaną.

Rozmaitości.

× **Walka byków w Atenach.** Rząd grecki zezwolił na urządzenie w Atenach wielkiej areny, na której odbywać się będą walki byków. Podobno pragnie rząd w ten sposób odwrócić uwagę społeczeństwa od spraw politycznych.

Grupa ateńskich bankierów podjęła się urządzania tych igrzysk, które będą wprawdzie wzorowane na walkach byków w Hiszpanii, ale doznają małej modyfikacji. Mianowicie roggi byków będą osłonięte gumowymi kapturami, aby unik-

nąć przelewów krwi i niebezpieczeństwa życia walczących torreadorów.

× **Samobójstwo z powodu filmu.** W Budapeszcie zdarzył się wypadek samobójstwa, którego niezwykłe zaiste pobudki wskazują, jak silne wrażenie wywiera ekran kinowy na umysłach młodocianych i mało wykształconych. Oto 16-letnia służąca Julia Bode otruła się z miłości do słynnego aktora filmowego Rudolfa Valentina, którego znalazła tylko z ekranu, gdyż jak wiadomo Valentino przebywa stale w Ameryce. Młodziutką Julię tak zachwyciła piękność Valentina i jego

Przygody reportera.

(Ciąg dalszy.)

Z głównej ulicy doskonale widać można było, kto wychodził temi drzwiami, należało więc czekać przynajmniej na zmrok, jeżeli nie na noc. A i to mogło się nie udać, bo gdyby kto z tłumu spostrzegł, że wychodzą osoby cywilne, toby się za nami rzucił, wiedząc, że tylko my dwaj w jadalni po cywilnemu ubrani, a studenta byłiby dla naszego towarzystwa z pewnością wytknęli, nimby ludzi przekonali, że on Grek. Przyszło mi tedy do głowy, aby zaproponować wojskowym, by nas ubrali w swoje płaszcze i dali swoje czapki, sami zaś choć bez czapek, ale w mundurach, nie ryzykowali nic!

Ucieszyli się tym manewrem i natychmiast nas odpowiednio ustroiłi. A drzwi frontowe już zaczęły trzeszczeć pod coraz gęściej rzucającymi kamieniami. Nie było co się długo namyślać.

— Jak drzwi boczne otworzymy, wychodź Pan pierwszy, kapitanie, — rzekłem — a za panem, za mną drugi oficer, po nim Niemiec, za nim reszta i zaraz w prawo. W imię Boże!

Otworzyliśmy szybko boczne drzwi. Zmrok coraz bardziej ciemniał. Wyszliśmy gęsiego i skręciwszy w prawo, zaczęliśmy biec po krętych i wąskich uliczkach miasteczka. Kapitan prowadził. Po drodze gwizdnął kilka razy w dany sposób. Wtedy z ciemności, z boków, klusem łączyli się z nami żołnierze przypadkowo w miasteczku będący.

Tak lecieliśmy bez wylchnienia jakie 20 minut. Stańliśmy dopiero nad wodą, wskoczyliśmy do jakiejś większej łodzi, żołnierze chwycili za wiosła i odhiliśmy od brzegu. Wsiadliśmy w forcje nad morzem. To wszystko działo się pędem i milczkiem, słyhać było tylko świszczący oddech biegnących i tupot nóg po kamienianych płytach ulic.

— Tu jesteście, a raczej jesteście Panowie bezpieczni — odezwał się wreszcie do nas kapitan. — Fortu otoczonego woda szturmować nie będą. Panowie sobie dowiedźcie, żeście uszli przed wielkim niebezpieczeń-

stwem — nie tylko przed śmiercią, ale przed szkaradną śmiercią. Cóż się na Boga mogło stać takiego, żeby całą ludność do czerwonej pasji doprowadzić, jakiś powód do tego być musiał, którego ja dotąd nie znam, boć Wan wierze, żeście mową swoją powodu nie dali. Zobaczmy jutro, tymczasem proszę się posilić, czem chałta bogata, a potem odwieziemy was na statek, gdzie was już pewne mają za trupów.

Tak też uczyniono. Odetchnąwszy i nakarmiwszy się pilafem i winem, które nam podano, wsiadliśmy ponownie do łodzi, która nas pod eskortą ostro uzbrojonego patrolu odwiozła na statek.

Tam zastaliśmy wielkie poruszenie, wiedziiano bowiem o naszych dziejach już od dwóch godzin. Konsul francuski już był się połączył z komendą wojskową i zażądał dla nas pomocy, a nie widząc nas dotąd, byli wszyscy przekonani, że się z nami coś złego, bodaj że najgorszego stało.

Witano nas serdecznie i z ulgą, a kapitan kazał natychmiast ruszyć śrubą okrętową. Jak się nazajutrz dowiedzieliśmy, tłum w jakiś czas po naszym wyjściu, rozbił drzwi w restauracji, wtargnął do środka. Nie zastawszy nas, szukano nas wszędzie, nawet podłogę odbijano, przypuszczając, żeśmy tam schowani. Dopiero nadejście wojska rozprędziło rozwścieczoną zgraję. Nie ulegało kwestji, że bylibyśmy rozszarpani, gdyby nas tam znaleźiono.

Przyczyną zaś całego zajścia — jak się później okazało — był ów kawiarniany adwokat, który po naszym odejściu zaczął coraz głośniej wymyślać na Europę i chodząc od kawiarni do kawiarni, opowiadał, jak jesteśmy źle usposobieni dla Grecji. „Nie dziwnego“, dodawał, „wszak tam między nami są Niemcy“. Tłum go słuchał, a jego wymowa coraz bardziej ludzi do pasji doprowadzała. Reszta naszego towarzystwa wcześniej się na statek schroniła, widząc, że zaczynają krzywo na nich patrzeć. Myśmy tylko pozostali, bo wyszedłszy z miasto, nie wiedzieliśmy o niczem, a żeśmy po niemiecku mówili, na nas się skupiło. Ktoś z tłumu wymówił słowo „szpieczy“, więc i histeryja gotowa. Byliśmy Bogu dzięki! ocaleni; nie na tem się przecież skończyło.

Erdal

jest istotnie towarem
najlepszej jakości.

wdzięk, że zamierzała wyjechać do swego nieznanego ukochanego do Ameryki. Ponieważ jednak brakło jej środków pieniężnych do wyjazdu za ocean, więc postanowiła odebrać sobie życie.

× **Muzyka niemoralna.** Jaka to jest muzyka niemoralna? Taki oto problem ma rozstrzygnąć policja w Waszyngtonie. Skoro ta kwestja zaś zostanie rozstrzygnięta wówczas surowa cenzura będzie stosowana do dancinów i koncertów, albowiem Mrs. Minna Van Winkle, szef oddziału policji kobiecej w Waszyngtonie, utrzymuje z całą pewnością, że istnieje niemoralna muzyka i dodaje: „To właśnie ten specjalny rytm jazza sprawia, że mężczyźni zapominają o swoich domach i dzieciach. Dzicy, od których zapożyczano tą muzykę, na tyle przynajmniej szanują moralność, że tańczą to sami mężczyźni. Ale u nas chłopcy i dziewczęta puszczały się razem w taniec przy dźwiękach tej szatańskiej muzyki.“

Mr. Hart, Wybitna również osobistość w policji waszyngtońskiej, jest tego samego zdania i zdaje mu się, że należy koniecznie wykorzenić melodie jazza, aby przywrócić moralność w Stanach Zjednoczonych. Powiada on, że muzyka bez słów może oddziaływać również podniecająco i demoralizująco jak śpiew. Nie wszyscy jednak podzielają zdanie p. Winkla i Harta, to też dlatego w Ameryce grają jeszcze ciągle jazz-band.

— **Z DNIEM I WRZEŚNIA BR.** ukaże się w druku nowy miesięcznik pod tyt. „Winiarstwo Domowe“ którego celem ma być podźwignięcie winiarstwa krajowego wskrzeszenie dla ziomków nowej placówki wytwórczej, a co najważniejsze, przetwórstwo surowca cukrowego w kraju.

Nowy organ wypełni detkliwą lukę w branży owocowiniarstwa polskiego, pozostającą dotychczas w sponach żywiołów obcych i wrogich. Adres redakcji: Łódź, ul. Sienkiewicza 4, mieszk. 9.

Neo-hellenowie to siarczyście gorący naród, ale nadto i zawzięty.

Wyplnawszy wieczorem z Santa Maura, zawinęliśmy o świcie do Arty, miasteczka nad morzem, położone na samej granicy tureckiej, którą tworzyła tam rzeczka, płynąca tuż za miastem.

W Arcie — jak już wspomniałem — był sztab pułkownika Manosa, głównodowodzącego zachodnią armią grecką. Był to człowiek starszy, małego wzrostu i jak się później pokazało, nikłych zdolności, ale bardzo grzeczny i gościnny. Przyjął nasze grono tegoż samego dnia, dał nam adjutanta swego do usług, kazał nam dostarczyć kwatery i wyznaczyć 4 żołnierzy jako ordynansów, a pożywnie posyłać z menaży sztabu.

Było nas reporterów sześciu. Walka jeszcze się nie była rozpoczęła, ale oczekiwano lada dzień pierwszego strzału. Przed południem jeszcze szef sztabu osobiście oprowadził nas po terenie i pokazał z daleka pozycje tureckie i tłumaczył nam zamiary greckiego wodza.

— Mamy naprzeciwko siebie około 22000 turków — mówili. — Ale to są sami żołnierze landwery, stare przyki, przeważnie niechętni i niezdatni do poważniejszego oporu. Dużo tam także rekrutów. Zrzućmy tę bandę w kilku godzinach i pójdziemy jednym marszem do Janiny (stolicy Albanji). —

Staliśmy wtedy na środku mostu granicznego, którego połowa była grecką, a połowa turecką.

Kiedy szef sztabu skończył swoją przemowę, odezwały się trąby tureckie po drugiej stronie. Sygnały wyraźne, silne, szybkie, tak, jak je mogli trąbić tylko trębaczcy wytrawni.

— Panie kapitanie — rzekłem — zdaje mi się, że czeka was niespodzianka, tak nie trąbiła ani stare przyki, ani rekruci. Tam stoi wojsko wytrawne, rezerwa, niszczymy, a tych ludzi bodaj że nie będziecie mogli „zrzućwać“ tak łatwo. —

Właśnie też i żołnierze na sygnały zaczęli się gromadzić. Widać ich było gołym okiem i wyraźnie. Chłopy jak dęby, w wieku dojrzałym, ale sprawni w ruchach i doskonale wyszkoleni, bo każdy w biegu odrazu stawał tam, gdzie trzeba, bez halasu i zamięszania.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Realne wysiłki w kierunku pozyskania obcego kapitału.

Życie gospodarcze Polski pod naciskiem coraz to nowych konieczności ulega w biegnącym czasie rozmaitym zmianom. Zmienności tej ulegają nietylko nastroje polityczne i gospodarcze, ale również i konjunktury, waluta i cały szereg innych czynników życia ekonomicznego.

Charakterystyczną jest rzeczą, że w psychice społeczeństwa polskiego jednak nie uległo zmianie zabobonne przeświadczenie i wiara w wagę roli obcego kapitału, w odrodzeniu gospodarczym Polski. Usiłowania polskich sfer gospodarczych i politycznych niezwykle jak na nasze stosunki, harmonijnie ubiegają się o przyciągnięcie i zainteresowanie zagranicznego kapitału, widząc w tym dotąd moment posuwający naprzód sprawę gospodarczego odrodzenia Polski. Przypisać należy zupełnie bezstronnie, że usiłowania te mimo wielkich starań i zabiegów zawiodły w skutkach na całej linii i należy się przyczynić do porażki. Interwencja obcego kapitału w ciągu pierwszych sześciu lat istnienia Polski, ograniczała się do tak minimalnej roli, że śmiało można twierdzić, iż wszystko co zdołaliśmy w tym okresie czasu stworzyć — zawdzięczamy wyłącznie samym sobie.

Z jednej strony objaw ten mówi pochlebnie o skuteczności naszych realnych wysiłków w dziedzinie gospodarstwa narodowego. Z drugiej zaś strony stworzona w ten sposób sytuacja nie otwiera nam szerszych widoków na przyszłość, opóźnia likwidację kryzysu a także moment wprowadzenia naszej gospodarki na normalniejsze tory i większą skalę.

Polskie sfery przemysłowe chorują jednak nadal na niepoprawny optymizm, nakazujący im się spodziewać napływu jakichś kapitałów z zagranicy, któreby pozwoliły na poczynienie zasadniczych inwestycji i rozszerzenie produkcji. Sześciolatnie doświadczenie nie wszystkich widocznie nauczyło, jak dalece realne są te wszelkie pertraktacje z zagranicznymi grupami finansowymi.

Efektowny wynik tego rodzaju rokowań w olbrzymiej większości wypadków równa się zeru, mimo to ciągle się słyszy o jakichś zabiegach staraniach, pertraktacjach, nawet o układach już zawartych na jakieś fantastyczne sumy w walutach zagranicznych. Są to wszystko raczej odgłosy naszych pobożnych życzeń, niż wiadomości choć cokolwiek uzasadnione. Utarta opinia, stwierdzająca, iż główną przeszkodą w zainteresowaniu obcego kapitału polską wytwórczością są kłamliwe wieści o stanie gospodarczym Polski, rozpowszechniane wśród sfer gospodarczych państw europejskich i Ameryki przez prasę wrogą Polsce. Twierdzenie to nie jest nawet w części usprawiedliwione, gdyż zagranica potrafiła w ciągu ostatnich lat dostatecznie blisko poznać stosunki gospodarcze w Polsce na drodze bezpośredniej, i nie pozwoli się komukolwiek pod tym względem wprowadzić w błąd.

Usypianie czujności i omamianie się podobnymi złudzeniami, że jesteśmy poprostu ofiarą cudzej złej woli jest zabawnym wybiegiem, nie mającym nic wspólnego z rzeczywistością.

Trzeba pamiętać o tem, że aby przyciągnąć obcy kapitał do zakresu naszej produkcji, należy stworzyć odpowiednio dla tej lokaty warunki. Sprowadza się do tego zagadnienia, że państwo, potrzebujące finansowego współdziałania zagranicy musi stworzyć dla niej warunki, zachęcające, konkurując pod tym względem z innymi krajami, będącymi w tym samym położeniu. Należy dołożyć wszelkich starań, aby obcy kapitalista mógł zdecydować się na ulokowanie swych oszczędności w obcym kraju, któryby zapewniał takie warunki lokaty, jakie daje dziś Polska. Chociaż bowiem zainteresować zagraniczny kapitał, musimy mu dać lepsze zabezpieczenie i większe zyski, niż ten kapitał może znaleźć w kraju. Nie możemy jednak twierdzić, aby te warunki w Polsce przedstawiały się korzystnie, niż gdzie indziej. Trzeba to zrozumieć i zdecydować się na jedną z dwóch alternatyw; albo pracować o własnych siłach i nie liczyć na obcą pomoc, albo też stworzyć takie warunki, w których lokata obcego kapitału znalazłaby swe uzasadnienie. Nie wolno nam tylko jednego — iudicium się nie realnymi nadziejami.

— JESZCZE „JAK TO NAZWAĆ?“ P. prezes Pomorskiej Izby Skarbowej pisze nam:

„Odpisując do notatki pod tytułem „Jak to nazwać“ zamieszczonej w „Głosie Pomorskim“ z dnia 7 sierpnia 1925 r. nr. 181, proszę na podstawie ustawy prasowej o zamieszczenie w najbliższym numerze pisma następującego sprostowania:

„Pobieranie przez Kasy Skarbowe opłaty stempowej w kwocie 2 zł. od upoważnień do odbioru pieniędzy przez osoby inne, aniżeli te, na których nazwisko opieka asygnowana, które to upoważnienia należy uważać jako pełnomocnictwa, było i jest prawnie uzasadnione postanowieniami rozporządzenia Ministra Skarbu z 8. 5. 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 320 i z dnia 28. 4. 1924 r. Dz. Ustaw R. P. Nr. 36, poz. 392, wydanych na podstawie art. 6 i 7 ustawy z 7. 4. 1922 Dz. Ustaw R. P. Nr. 38, poz. 315“.

Wobec tego dalsze wycieczki artykułu przeciw Ministerstwu Skarbu i władzom skarbowym są pozbawione podstawy.

Tyle p. prezes Pom. Izby Skarbowej, który najwiśdziej dokładnie notatki naszej nie czytał, edyż żadnych w niej wycieczek przeciw władzom skarbowym nie

Konferencja przedstawicieli Związku Tow. Kupieckich z wojewodą pomorskim.

Dnia 6 sierpnia konferowali z panem Wojewodą dr. Wachowiakiem wiceprezes Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu p. poseł Krzywiński i kierownik Centrali p. dr. Rzepecki w sprawie zamiaru rejonowania sprzedaży wyrobów tytoniowych, kredytów, ustawy antyalkoholowej i rewizji koncesji. Zaznaczyć należy, że pan Wojewoda przychylnie rozpatrzył przedstawione mu dezyderaty i w sprawie rejonowania oświadczył, że podzielać stanowisko zajmowane przez Związek poczyni odpowiednie kroki u władz central-

nich. Delegacja Związku poruszyła również w rozmowie z panem Wojewodą sprawę niezaopatrzenia poczt w nową edycję znaczków inwalidzkich. Ponieważ winę w tym wypadku ponosi wyłącznie Urząd pocztowy w Poznaniu, p. Wojewoda w dniu 6 bm. zwrócił się ponownie do Poznania z żądaniem natychmiastowego nadesłania nowych znaczków inwalidzkich. Przedstawiciele Związku tegoż dnia konferowali również z p. inż. Celichowskim, Naczelnikiem Wydziału Przemysłu i Handlu Województwa.

było. Stwierdzono tylko fakt, że od kilku tygodni ściągają się w Kasach Skarbowych opłatę stempową za upoważnienia, fakt, którego dotychczas tu nie wykonywano, o czym świadczy praktyka tutejszych Kas Skarbowych dobrze nam znana.

Sprawy socjalne

STANOWISKO RZĄDU W SPRAWIE CZASU PRACY W HUTACH GÓRNOŚLASKICH.

Dowiadujemy się z Ministerstwa Przemysłu i Handlu, że strajk jaki wybuchnął w hutach górnośląskich z powodów natury raczej politycznej aniżeli gospodarczej, został w dniu 6-tym bm. całkowicie zlikwidowany i praca wszędzie odbywa się normalnie.

Stanowisko rządu w sprawie czasu pracy w hutach jest następujące: ustawowy dzień roboczy zostaje przywrócony w koksowniach, w warsztatach wagonowych, mostowych i zwrotniczych Huty Królewskiej, następnie w wytworni maszyn pod nazwą Huta Zgoda i wreszcie w zakładach Deutsche Nickel Werke, t. zn. w przedsiębiorstwach nie będących hutami w ścisłym tego słowa znaczeniu. Natomiast zarówno w hutach żelaznych jak i cynkowych i ołowianych, czas pracy przedłuża się o 2 godziny dziennie, aż do chwili, kiedy gospodarze stosunki w państwie, względnie zmiana czasu pracy w hutach Rzeszy niemieckiej, a na Śląsku polskim w szczególności, pozwoli na przywrócenie w hutach Rzeczypospolitej ustawowego czasu pracy.

— KONFERENCJA W SPRAWIE ZAWARCIA UMOWY ZBIOROWEJ W PRZEMYSLE METALOWYM. Dnia 8 bm. w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej pod przewodnictwem Głównego Inspektora Pracy, przy udziale przemysłowców i przedstawicieli organizacji robotniczych odbyła się pierwsza konferencja w sprawie zawarcia umowy zbiorowej w przemyśle metalowym w Warszawie. Po załatwieniu wstępnych formalności i poinformowaniu stron o celach konferencji ustalono, że strony przystąpią do bezpośrednich pertraktacji i będą lojalnie dążyć do zawarcia polubownej umowy. Wobec nieobecności niektórych przedstawicieli przemysłowców i robotników postanowiono, że zasadnicza wyważona poglądów między stronami odbędzie się we wtorek dnia 11 bm. o godzinie 12-cj w południe.

— MINISTERSTWO PRACY NORMUJE STOSUNKI W HUTNICTWIE. Dnia 21 lipca rb. upłynął termin indywidualnych zezwoleń, udzielonych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej poszczególnym przedsiębiorstwom w hutnictwie żelaznym i metalowym na Górnym Śląsku. Zważywszy, że pertraktacje, prowadzone pomiędzy pracodawcami i robotnikami, ani przed tym, ani po tym terminie nie doprowadziły do porozumienia się stron, w sprawie dalszego normowania czasu pracy Minister Pracy i Opieki Społecznej polecił Komisarzowi demobilizacyjnemu utrzymanie narazie dotychczasowego stanu rzeczy z tem, by przedłożyć on w najkrótszym czasie plan stopniowego przechodzenia poszczególnych kategorii robotników na 8-mio godzinny dzień pracy.

Dnia 1 sierpnia Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wydało komunikat z zapowiedzią, że od 10-go sierpnia zacznie się przechodzenie poszczególnych kategorii robotników na 8-mio godzinny dzień pracy, oraz, że dla dalszego racjonalnego przywracania 8-mio godzinnego dnia roboczego, konieczny jest spokój i zachowanie ciągłości pracy. Robotnicy, w zrozumieniu tego apelu, pracowali nadal na 2 zmiany, zaś związki zawodowe robotnicze, zrzeszone w t. zw. Zespole Pracy poleciły robotnikom wykonanie okólnika Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1-go sierpnia 1925 r. Jedynie w dwóch hutach nastąpiła bardzo krótkotrwała przerwa pracy. Obecnie praca w hutnictwie na Górnym Śląsku odbywa się zupełnie normalnie.

Od 10-go sierpnia rb. przejdą na 8-mio godzinny dzień pracy koksownie i warsztaty Huty Królewskiej, huty „Zgoda“ oraz zakłady „Deutsche Nickelwerke“.

Kronika gospodarcza.

— O WZNOWIENIE ULG CELNYCH. W wyniku postanowień Rady Ministrów rozporządzenia o ulgach celnych, którego moc prawna wygasła z dniem 1 sierpnia, nie będzie tymczasem przedłużone. Wznowienie ulg celnych spodziewane jest po upływie 2—3 miesięcy w drodze osobnego rozporządzenia.

— NOWE BLANKIETY WEKSLOWE. Dn. 5 bm. ukazały się w obiegu urzędowe blankiety wekslowe wartości 30 gr. 150 zł i 3 zł z tekstami, parteni na obowiązującym prawie wekslowym. — Blankiety będą dwójakiego rodzaju a mianowicie: jedne z tekstem dla weksli własnych drugie zaś z tekstem dla weksli trasowanych.

Rysunek blankietów oraz ich wymiar, nie będą się niczem różniły od rysunku i wymiaru dotychczasowych urzędowych blankietów wekslowych, wymienionych wartości.

— O ROZGRANICZENIE KOMPETENCJI WŁADZ WYMIAROWYCH. Na wniosek Związku Izby przemysłowo-handlowych Rzeczypospolitej Polskiej Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 12 lipca br. zarządziło, ażeby na rok podatkowy 1925 jako kryterium rozgraniczenia kompetencji władz wymiarowych co do wymiaru podatku dochodowego dla to-

warzystw i zakładów obowiązanych do publicznego składania rachunków przyjmowano kapitał zakładowy, figurujący w bilansie otwarcia, sporządzonym na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25-go czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych.

— POLSKI HANDEL MASZYNOWY. W ciągu roku 1924 przywieziono do Polski rozmaitych narzędzi, maszyn i aparatów ogółem wagi 49.562 tonny wartości 93.983 tys. zł, co stanowi 6,4 proc. ogólnego przywozu do Polski. Najwięcej przywieziono wszelkiego rodzaju maszyn, lokomotyw, aparatów, kotłów itp. z Niemiec, potem następuje Anglia, Czechosłowacja, Belgia, Francja, Austria, Stany Zjednoczone itd. Wywieziono natomiast z Polski w tymże roku maszyn i aparatów ogółem wagi 2.992 tonny wartości 6.304 tys. zł, co stanowi 0,5 proc. ogólnego przywozu. Największym odbiorcą polskich maszyn i aparatów jest Rumunia, poczem drugie miejsce zajmują Niemcy, Węgry, Lotwa, Rosja itd. Wywóz stanowi zaledwie 6,7 proc. przywozu. Dane te ilustrują z jednej strony, jak słaba jest zdolność eksportowa polskiego przemysłu maszynowego, z drugiej zaś strony wykazują niedorozwój naszego przemysłu w całej pełni.

— SPŁACENIE DŁUGÓW ZAGRANICZNYCH. Spłaty długów zagranicznych Skarbu Państwa w 1-szem półroczu r. b. wynosiły okragle 37,7 milj. zł. w czem na spłatę kapitału długów 20,3 milj. zł. na spłatę odsetek 17,4 milj. zł.

Spłaty obejmują długi skonsolidowane: wobec Stanów Zjednoczonych A. P. oraz reliefowe i pozarelfiejowe wobec rządów Wielkiej Brytanji, Norwegji, Danji, Szwecji, Francji, Szwajcarii, Holandji, jak również pożyczkę włoską, pożyczkę dolarową 1920, pożyczkę amerykańską 1925, oraz wobec wierzycieli prywatnych.

Sumy spłat zostały przekazane w terminach płatności, zgodnie z planami amortyzacyjnymi i w wysokości określonej przez te plany, względnie przez układy o konsolidacji długów, pokrywając w zupełności wszystkie bez wyjątku zobowiązania Państwa Polskiego, które były płatne w pierwszej połowie rb.

Giełda towarowa.

ZIEMIOPŁODY.

Poznań, 8. 8. — Żyto 17—19, pszenica 24½—25½, jęczmień brow. 21½—23½, owies nowy 22—23, mąka żytnia 70% — 27¼—30¼, 65% — 27¼—31¼, ospa żytnia 12—13, słoma żytnia luźna 2—2,20, — prasowana 2,90—3,10, siano luźne 5,50—6,60, prasowane 8—8,70, rzepak 35—38. Usposobienie niejednolite.

RYNEK BAWELNIANY.

Na łódzkiej rynku towarów bawełnianych w ciągu ostatnich kilku dni sytuacja przedstawiała się ujemnie. Nastąpiła w branży tej zupełna martwość, nie odczuwano absolutnie żadnego zapotrzebowania nie tylko ze strony kupców innych dzielnic oraz kupców prowincjonalnych, ale i ze strony klientów miejscowej, która w miarę sił wstrzymuje się od czynienia jakichkolwiek zakupów. Za główną przyczynę tego zastoju uważać należy bezprzeczenie nieuczynność w ostatnich dniach wyższej dolara, oraz postępowanie w związku z tą wyższką, tutejszych banków. Wszyscy bez wyjątku kupcy, zarówno hurtownicy, jak i detaliści, oraz wszyscy przemysłowcy skarżą się na to, iż banki w żaden sposób nie chcą obecnie przyjmować weksli do dyskonta. Jeśli zważywszy, że wyłącznym pokryciem w ostatnich czasach są weksle, stanie się rzeczą zupełnie jasną, że niemożność dyskontowania weksli musi działać niezmiernie hamująco na cały handel. Chętnych nabywców na towary zimowe jest w Łodzi wielu, płacić jednak chcą oni w złotych, na co przemysłowcy tłumacząc się niepewnością jutra nie chcą się zgodzić.

Giełda pieniężna.

ZEOTY W DNIU 8 SIERPNIA 1925 r.

Paryż przekaz na Warszawę 394, Londyn przekaz na Warszawę 26,00; Zurych przekaz na Warszawę 25,00; Bukareszt przekaz na Warszawę 34,50; Czerniowce przekaz na Warszawę 34,00; Nowy Jork (p. zamkn.) przekaz na Warszawę 18,75; Ryga przekaz na Warszawę 100.

GIEŁDY PIENIĘŻNE ZAGRANICZNE.

Londyn, 8. 8. — Urzęd. Nowy Jork 4,85^{11/16}, Paryż 103,75, Wiedeń 34,43, Praga 163,70, Włochy 133½, Belgja 107,50, Budapeszt 346000, Szwajcarya 25,01, Helsingfors 192,70, Sofia 670, Holandia 12,08½, Christiania 26,40, Kopenhaga 21,35, Sztokholm 18,07, Hiszpania 33,66, Buenos-Aires 45,44, Bukareszt 935, Berlin 20,40, Belgrad 271, Aleksandria 57,50, Montreal 4,85^{5/8}.

Nowy Jork, 7. 8. — Urzęd. Londyn 4,86^{13/16}, Paryż 4,68½, Wiedeń 0,001412, Praga 2,96, Włochy 3,58½, Belgja 4,51, Budapeszt 0,001412, Szwajcarya 19,42, Holandia 40,19, Oslo 18,40, Kopenhaga 22,78, Sztokholm 26,88, Hiszpania 14,41, Berlin 23,81, Belgrad 1,79¼, Ateny 1,56.

Genewa, 8. 8. — Paryż 24,07¼, Londyn 25,01½, Nowy Jork 5,14¾, Bruksela 23,23½, Mediolan 18,46, Amsterdam 207¼, Berlin 122,60, Wiedeń 72,50, Oslo 94,75, Kopenhaga 117¼, Praga 15,62½, Budapeszt 72,45, Biologród 9,27¼, Bukareszt 2,65.

